

TRGOVAČKI SUD
U SPLITU

Pravna stvar : Na posl.br. : 11. St-9/2015

ODVJETNICI
Alen Ivković
Sunčica Novak

STEČAJNI VJEROVNIK:

1. FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., Strmec, T. Ujevića 16,
OIB: 75330357659
zastupan po punomoćniku

RIJEKA
Užarska 28
Tel. 051 315777
Fax. 051 313272

STEČAJNI DUŽNIK: **HELIOS FAROS d.d. u stečaju**, Stari Grad, Priko bb,
OIB: 48594515409

OSIJEK
Sunčana ulica 9
Tel. 031 200883
Fax 031 200836

REVIZIJA

e-mail:
alen.ivkovic@pravnik.net
ivkovic@odvjetnik-hr.com

Primjeraka 2
Priloga 2

temeljem čl. 382. St. 2. ZPP u svezi
čl. 19. St. 8. Stečajnog zakona

žiro račun :
IBAN:

HR2423600001100759236

I Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, posl.broj St-9/2015-365 od 21. studenog 2018. (u daljem tekstu : Rješenje) **potvrđen je stečajni plan** koji je stečajna upraviteljica Mira Hajdić podnijela 23. Srpnja 2018. uključivo sa svim izmjenama kako su one utvrđene na ročištu za raspravljanje o stečajnom planu održanom 8. studenog 2018. za stečajnog dužnika HELIOS FAROS d.d., a koji stečajni plan su sa svim prilogima i izmjenama prihvatili vjerovnici potrebnom većinom glasova na ročištu za raspravu i glasovanje o stečajnom planu održanom 8. studenog 2018. sa provedbenom osnovom kako je navedena u slijedećim točkama pobijanog Rješenja.

Protiv tog Rješenja su stečajni vjerovnici izjavili žalbu, koja je **rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-7557/2018-4 od 27. Veljače 2019.g. (u daljem tekstu: Drugostupanjsko rješenje) odbijena kao neosnovana i potvrđeno prvostupanjsko Rješenje.**

II Stečajni vjerovnici u zakonskom roku na Drugostupanjsko rješenje izjavljuju reviziju iz čl. 382. St. 2. ZPP u svezi čl. 19. St. 8. Stečajnog zakona (dalje: SZ) obzirom **da odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana.**

Drugotupanjski sud je, odlučujući o žalbama stečajnih vjerovnika izjavljenih protiv Rješenja o potvrdi stečajnog plana, zauzeo stajališta :

- **da prvostupanjski sud nije imao osnove uskratiti potvrdu stečajnog plana** u smislu odredbe čl. 336. Stečajnog zakona, **unatoč tome što** svi stečajni vjerovnici, Futurum komunikacije d.o.o., David Ilijevski, kao niti šest preostalih stečajnih vjerovnika, nisu dali suglasnost i izjavu iz čl. 316. St. 2. SZ.

- **da stečajni vjerovnici nisu učinili vjerojatnim da su stečajnim planom u lošijem položaju od onog da stečajnog plana nema**, pa da nije bilo osnove pozivanja stečajnih vjerovnika na odredbu čl. 337. St. 1. Stečajnog zakona.

Prvo stajalište, da nije bilo osnove za uskratu stečajnog plana, drugostupanjski sud zasniva na obrazloženju **da izjava stečajnog vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o. iz čl. 316. St. 2. SZ nije bila niti potrebna**, iz razloga što će taj vjerovnik biti isplaćen za 50% tražbine novčanim namirenjem, a da za preostalih 50% nenovčanim namirenjem (unosom u temeljni kapital) nije potrebna **jer da nije za pretpostaviti da će njegova tražbina biti veća od iznosa novčanog namirenja koja će mu biti isplaćena** po Rješenju u čl. VIII izreke (1.708.764,75 kn), *“jer da ne navodi da je pokrenuo parnicu”*!!

Drugo stajalište, da vjerovnici nisu učinili vjerojatnim svoj lošiji položaj stečajnim planom od onog kao da stečajnog plana nema, drugostupanjski sud zasniva na obrazloženju da su vjerovnici to ipak učinili, ali sa zakašnjenjem, jer da to nisu učinili na ročištu 8. studenog 2018., već tek u žalbi !

Navedena stajališta suda drugog stupnja su pogrešna i neosnovana, čak i sporotna kogentnim odredbama čl. 336., 337. i 316. St. 2. SZ, ali i nesporno utvrđenim odlučnim činjenicama, a prije svega sadržaju stečajnog plana, te njegovoj pripreмноj i provedbenoj osnovi, a upravo na tim stajalištima je zasnovano Drugostupanjsko rješenje.

1.1. Prije svega, pretpostavka suda drugog stupnja, na kojoj očitо zasniva svoj presumirani i preuranjeni zaključak, *“da tražbina stečajnog vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o. neće biti veća od iznosa novčanog namirenja (50%), jer da žalitelj niti ne navodi da je pokrenuo parnicu radi utvrđenja njegove tražbine”*, je u cijelosti pogrešna i suprotna činjenicama navedenim i u pripreмноj osnovi i u provedbenoj osnovi stečajnog plana, protivna činjenicama u stečajnom spisu, svim izvještajima stečajnog upravitelja koje dostavlja tromjesečno, protivna satnju parničnog spisa, ali na koncu i protivna izreci pobijanog Rješenja. - Naime, u svim tim ispravama se vrlo konkretno i vrlo određeno navodi da je stečajni vjerovnik pokrenuo parnicu radi utvrđenja njegove tražbine, da je ona u tijeku pred Trgovačkim sudom u Splitu, i na koncu, iz samog pobijanog Rješenja, izreke toč. IX poglavito one u toč. c), vrlo jasno se čita obveza stečajne upraviteljice odnosno stečajnog dužnika **“za slučaj da njegova tražbina bude pravomoćnom presudom nadležnog suda u cijelosti ili djelomično utvrđena”**.

Činjenica da je parnica pokrenuta i da je u tijeku, jasno se čita i iz navoda odgovora stečajne upraviteljice na žalbu : **“Takvu izjavu stečajna upraviteljica nije trebala pribavljati od žalitelja Futurum komunikacije d.o.o., obzirom na činjenicu da taj vjerovnik nema utvrđenu tražbinu, budući je njegova prijavljena tražbina osporena i pred Trgovačkim sudom u SPlitu teče parnica radi otklanjanja osporavanja te tražbine.”**

Da stečajni vjerovnik ne vodi parnicu radi predmetne ukupne tražbine koja mu je osporena, u tom slučaju onda ne bi bilo mjesta za obuhvaćanje stečajnim planom niti drugih 50% njegove tražbine predviđene za novčano namirenje !

Dakle, vrlo paušalna i pogrešna pretpostavka (unaprijed se donosi i prejudicira odluku suda o tražbini stečajnog vjerovnika, iako je parnica još u tijeku) suda drugog stupnja na kojoj zasniva stajalište i nepostojanju obveze za dostavu izjava tog vjerovnika iz čl. 316. St. 2. SZ.

1.2. No međutim, i pored takve nezakonite pretpostavke, činjenica je nedvojbeno da je predmetnim **stečajnim planom**, odnosno pobijanim Rješenjem, i to upravo za iznos od preostalih 50% tražbine u iznosu od 1.798.700,00 kuna **stečajni vjerovnik Futurum komunikacije d.o.o. ipak obuhvaćen i predviđen za nenovčano namirenje unosom 50% njegove tražbine u temeljni kapital stečajnog dužnika radi pokrivanja gubitaka, i to izrekom u toč. IX c)**, u kojoj se čak i izričito određuje iznos za nenovčano namirenje u visini od 1.798.700,00 kuna unosom u temeljni kapital i uručenjem 17.087 komada dionica, svake u nominalnom iznosu od 10,00 kuna.

Odredbom čl. 305. Stečajnog zakona (u daljem tekstu : SZ) određeno je da **sadržaj** stečajnog plana čine pripremna i provedbena osnova, **te isprave iz čl. 315. i čl. 316. SZ.**

Odredbom čl. 316. St. 2. SZ je određeno je :

*“Ako je stečajnim planom određeno da neki vjerovnici dobiju **udjele u dužniku pravnoj osobi ili da postanu njezini članovi** ili da steknu određena prava u djelatnosti dužnika pojedinca, stečajnom planu **treba priložiti izjavu o suglasnosti svakog** od tih vjerovnika.”*

Odredbom čl. 317. St. 1. SZ je vrlo jasno i kogentno određeno *da će sud po službenoj dužnosti odbaciti stečajni plan ako nisu poštovani propisi o sadržaju stečajnog plana, te ako podnositelj stečajnog plana taj nedostatak ne može otkloniti ili ga ne otkloni unutar primjerenog roka koji mu je sud odredio.*

Odredbom čl. 336. St. 1. SZ je određeno *da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu stečajnog plana,*

- *ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju stečajnog plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja,*
- *ako je prihvata stečajnog plana postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika.*

Dakle, očito, iz tih kogentnih normi SZ ne proizlazi različito normiranje stečajnih vjerovnika obuhvaćenih stečajnim planom na one čije su tražbine utvrđene i na one čije su tražbine osporene, već se ta norma odnosi na svakog vjerovnika čije je namirenje predviđeno stečajnim planom unosom tražbine u temeljni kapital. - Čl. 316. St. 2. SZ je vrlo koncizan i jasan, i određuje OBAVEZU prilaganja izjava **SVAKOG od vjerovnika koji je obuhvaćen stečajnim planom, i za kojeg je predviđeno da dobije udjele u dužniku !**

Činjenica je da je stečajni vjerovnik **Futurum komunikacije d.o.o. obuhvaćen stečajnim planom u izreci toč. IX toč. c)**, da je za njega određeno stjecanje udjela u kapitalu dužnika, odnosno dionica, a da **izjavu iz čl. 316. St. 2. SZ nikada nije dao niti se s takvim načinom namirenja suglasio** (kao niti šest drugih vjerovnika) !!!

Dakle, stečajni plan **uopće ne sadrži izjavu** o suglasnosti stečajnog vjerovnika FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o. o načinu namirenja stjecanjem dionica u pravnoj osobi stečajnog dužnika (nenovčanim namirenjem), a **niti je stečajni upravitelj otklonio taj nedostatak u primjerenom roku** kojeg mu je dodijelio sud, slijedom čeg je sud prvog stupnja bio dužan po službenoj dužnosti, sukladno čl. 317. St. 1. SZ i odbaciti stečajni plan.

Iz obrazloženja Rješenja je vidljivo da takve izjave iz čl. 316. St. 2. SZ (kojim pristaju na nenovčano namirenje stjecanjem dionica) **nije dalo još šest (6) drugih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, pobrojanih u toč. XI izreke pobijanog Rješenja**.

U odnosu na te vjerovnike drugog višeg isplatnog reda je predlagatelj izmjenio stečajni plan i predložio, umjesto namirenja stjecanjem dionica, provedbu otpisom njihove pravomoćno utvrđene tražbine, a sve s ciljem izbjegavanja razloga za odbačaj stečajnog plana zbog nedostataka, odnosno nepostojanja izjava iz čl. 316. St. 2. ZS.

Dakle, vrlo je jasno da su povrijeđeni propisi o sadržaju stečajnog plana !

1.3. O pitanju da li je povrijeđen propis o sadržaju stečajnog plana, **drugostupanjski sud je već i odlučivao u drugostupanjskom postupku pod br. Pž-6840/2016.**, u kojem je zauzeo potpuno **suprotno stajalište** *“da nisu poštovani propisi o sadržaju stečajnog plana u slučaju kad nije dostavljena izjava svakog vjerovnika čije je namirenje predviđeno stjecanjem udjela u dužniku pravnoj osobi.”* (Dokaz: rješenje Pž-6840/2016-2 od 05.10.2016. u prilogu).

Naslovni revizijski sud o tom pitanju još nije zauzeo svoje stajalište, drugostupanjski sud je donio dva potpuno suprotna stajališta i narušio pravnu sigurnost, a upravo o stajalištu revizijskog suda o tom materijalopravnom pitanju ovisi jedinstvena primjena zakona, pa podnositelj revizije postavlja slijedeća materijalopravna pitanja:

1. **Da li je povrijeđen propis o sadržaju stečajnog plana u slučaju kada je stečajnim planom određeno da neki vjerovnici dobiju udjele u dužniku pravnoj osobi ili da postanu njegovi članovi, a stečajnom planu nisu priložene izjave iz čl. 316. St. 2. Stečajnog zakona o suglasnosti svakog od vjerovnika obuhvaćenih planom?**
2. **Da li je u tom slučaju sud dužan uskratiti stečajni plan i odbaciti ga bez obzira na postotak glasova kojima je stečajni plan usvojen?**

2.1. Nadalje, iz sadržaja stečajnog plana je vidljivo da je sud prvog stupnja, a što je potvrdio drugostupanjski sud, umjesto ispunjenja načela jednakog i ravnopravnog postupanja prema svim stečajnim vjerovnicima istog položaja, “neposlušne vjerovnike”, a to su oni koji nisu dali izjave iz čl. 316. St. 2. SZ, po prijednogu stečajne upraviteljice “nagradio” sa otpisom njihovih utvrđenih tražbina, umjesto drugačijim namirenjem!

Nejednako postupanje prema vjerovnicima iste skupine odnosno vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda, ne samo da **predstavlja njihovu diskriminaciju** (jer nisu dali suglasnost za namirenje stjecanjem dionica) u odnosu na one koji su dali suglasnost, već je takvo postupanje i izmjena stečajnog plana izvršena za ostvarenje nedopuštenog cilja, a to je potvrda stečajnog plana po svaku cijenu na štetu dijela – manjine stečajnih vjerovnika, a što ujedno predstavlja bitnu povredu načela zaštite manjine, ali i bitnu povredu Stečajnog zakona.

Treba ukazati na odredbe Stečajnog zakona, koja određuje da je mjera **otpisa** tražbina vjerovnika i oslobođenje dužnika za obvezu ispunjenja, zakonom predviđena samo za vjerovnike tražbina **nižeg isplatnog reda** (čl. 311. SZ), dok **nije predviđena za tražbine vjerovnika viših isplatnih redova**.

Tako očiti nedopušteni cilj i tako očito nedopušteno postupanje predlagatelja stečajnog plana (a to pak izravno prozilazi iz sadržaja izmjena stečajnog plana od 20. srpnja 2018., obrazloženja stečajnog upravitelja) sud prvog stupnja nije smio dopustiti, već je bio dužan zbog takvog diskriminirajućeg i nedopuštenog postupanja uskratiti potvrdu stečajnog plana, jer mu to nalaže odredba čl. 336. i 337. SZ.

Na koncu, izmjena stečajnog plana je, sukladno odredbi čl. 326. SZ, dopuštena **samo na osnovi rasprave o stečajnom planu na ročištu**.

– Povodom stečajnog plana podnesenog 20. ožujka 2018.g. nije odražano nikakvo ročište niti rasprava stečajnog plana, a stečajnaa upraviteljica ga je ipak, protivno toj odredbi čl. 326. SZ izmjenila i predložila raspravu i glasovanje o izmjenjenom stečajnom planu !

Obzirom na postupanje nižestupanijskih sudova i mjerodavne odredbe Stečajnog zakona (čl. 311. SZ), podnositelji revizije postavljaju i slijedeće materijalnopravno pitanje, o kojem revizijski sud još nije dao odgovor i zauzeo stajalište, a o kojem ovisi jedinstvena primjena zakona :

1. **Da li je dopušteno mjeru otpisa utvrđenih tražbina u stečajnom planu predvidjeti za vjerovnike viših isplatnih redova ?**
2. **Da li je dopušteno glasovati o izmjeni stečajnog plana bez rasprave o stečajnom planu ?**

3.1. **Nezakonitost podjele vjerovnika drugog višeg islatnog reda u dvije različite glasačke skupine**

Odredbom čl. 308. St. 1. SZ je određeno da se vjerovnici s različitim pravnim položajem svrstavaju u stečajnom planu o posebne skupine. Odredbom st. 2. istog članka je određeno da se vjerovnici istog pravnog položaja mogu svrstati u skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa, no međutim, da se to **razvrstavanje MORA temeljiti na valjanim razlozima**, te da će u stečajnom planu navesti kriteriji za takvo razvrstavanje.

Vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija je u ovom postupku razvrstana za potrebe glasovanja u posebnu i jedinstvenu skupinu, a da u obrazloženju Rješenja, niti u stečajnom planu uopće nije naveden kriterij razvrstavanja niti se takvo razvrstavanje Republike Hrvatske u posebnu skupinu temelji na bilo kakvom, posebno ne na valjanom razlogu, pa je potpuno nejasno zbog čega se za jednog vjerovnika formirana posebna skupina i kakve su gospodarske koristi od takvog razvrstavanja, iako pravni položaj tog vjerovnika ni po čemu nije različit od svih drugih vjerovnika istog isplatnog reda !?

Svrstavanje vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u dvije zasebne skupine, **onih koji su suglasni s nenovčanim namirenjem, i one koji za takvo namirenje nisu dali suglasnost, protivno je odredbama čl. 308. SZ.**, jer pod gopodarskim interesom vjerovnika istog pravnog položaja se ne može smatrati način namirenja, odnosno njegov interes za sudjelovanje u temeljnom kapitalu društva stečajnog dužnika !

Naime, interes pojedinih vjerovnika za sudjelovanje u temeljnom kapitalu društva stečajnog dužnika ni na koji način ne dovodi do različitog pravnog položaja stečajnih vjerovnika drugog višeg isplatnog reda, oni i dalje svi ostaju stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda, i njihov isplatni red se ni na koji način ne mijenja, pa shodno tome oblik namirenja njihovih tražbina ne mijenja taj njihov položaj, a niti se ostvaruju bilo kakve gospodarske koristi od takvog razvrstavanja.

Dakle, zakonske osnove i valjanog razloga za dijeljenje i razvrstavanje vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u dvije različite glasačke skupine, nema, niti postoji, a te dvije skupine su formirane samo **s ciljem da se ostvari veći postotak glasova** one skupine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda koji su dali suglasnost za namirenje stjecanjem dionica! – Takva podjela vjerovnika istog pravnog položaja u skupine je nedopuštena, jer je cilj nedopušten (dobivanje većeg postotka glasova)!

Obrazloženje suda prvog stupnja, kojim opravdava takvo dijeljenje vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u dvije različite skupine, samo **potvrđuje nedopuštenost cilja razvrstavanja**, a to je *“osiguravanje dovoljnog broja glasovanja za potvrdu stečajnog plana”*, obzirom sud prvog stupnja vrlo jasno i izričito navodi:

“da je tom podjelom spriječena i mogućnost da bilo koji od vjerovnika iz eventualno jedinstvene skupine potpuno autonomno (opstruktivno) blokira cijeli proces prihvatanja stečajnog plana tek nedostavom potrebne izjave iz čl. 316. St. 2. SZ/15”.

Dakle, vrlo je očito i jasno da je čak i sud prvog stupnja imao unaprijed zacrtani cilj da se stečajni plan po svaku cijenu potvrdi bez obzira da li su ispunjene zakonske pretpostavke za podnošenje i sadržaj stečajnog plana, i da li se predloženim stečajnim planom poštuje načelo jednakosti svih vjerovnika, odnosno **bez obzira da li se postiže svrha i cilj stečajnog postupka, a to je namirenje vjerovnika !**

Pa tako sada ispada rezultat i posljedica, nakon potvrde stečajnog plana, da se stečajni plan potvrdio, a **da se nije ostvarila svrha stečajnog postupka**, odnosno da SVI stečajni vjerovnici NISU NAMIRENI, pogotovo ne na jednak način !

Čak štoviše, potvrđenim stečajnim planom su **pojedini vjerovnici** istog pravnog položaja (drugi viši isplatni red) **pogodovani** u odnosu na druge, jer oni koji su dali suglasnost za namirenje stjecanjem dionica su **u potpunosti namireni**, a oni koji nisu dali suglasnost za namirenje stjecanjem dionica, **nisu u potpunosti namireni**, već je 50% njihovih tražbina **otpisano**, a dužnik oslobođen obveza prema njima !!!!

Odredbom čl. 336. St. 2. SZ je izričito propisano da će **sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu stečajnog plana** ako je prihvatanje stečajnog plana postignut na nedopušten način, osobito **stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika**.

Obzirom da je sud drugog stupnja u potpunosti prihvatio postupanje suda prvog stupnja, a u Drugostupanjskom rješenje u odnosu na te žalbene razloge nije iznio nikakvo obrazloženje (osim konstatacije da su sve skupine vjerovnika glasovale s dovoljnim brojem glasova), a o tom pitanju revizijski sud nije zauzeo svoje stajalište, o kojem pak ovisi jedinstvena primjena zakona, podnositelj revizije postavlja slijedeća materijalno-pravna i postupno-pravna pitanja :

1. **Da li je dopušteno svrstavati vjerovnike istog višeg isplatnog reda u različite skupine za glasovanje o stečajnom planu, na one koji su dali izjave i suglasnosti za stjecanje udjela u kapitalu dužnika sukladno čl. 316. St. 2. SZ, i posebno na one koji takve izjave nisu dali ??**
2. **Da li je dopušteno svrstavati vjerovnike istog isplatnog reda u različite skupine za glasovanje o stečajnom planu na one čije su tražbine utvrđene i na one čije su tražbine osporene, i za koje je u tijeku parnica ?**

4.1. Nadalje, odredbom čl. 337. St. 1. SZ je pripisano načelo zaštite manjine i određeno da sud **neće potvrditi stečajni plan** na prijedlog vjerovnika:

- ako je **planu prigovorio najkasnije na ročištu** za glasovanje pismeno ili usmeno na zapisnik,

- ako je **stečajnim planom u lošijem položaju od onog u kojem bi bio da plana nema.**

Iz sadržaja obrazloženja Rješenja, ali i zapisnika o raspravi od 8. studenog 2018.g. vrlo je jasno vidljivo da su stečajni vjerovnici Futurum komunikacije d.o.o., a stečajni vjerovnik DTTC d.o.o. čak i pisanim putem, posebno i usmeno na zapisnik, prigovorili stečajnom planu, i da se **stečajnim planom dovode u lošiji položaj od onog da stečajnog plana nema.**

Naime, stečajnim planom vjerovnik (i svi drugi vjerovnici koji nisu dali suglasnost za namirenje stjecanjem dionica) namiruje samo 50% svoje utvrđene tražbine, dok im se 50% tražbine otpisuje, a dužnik oslobađa obveze.

Da stečajnog plana nema, ti vjerovnici, među njima i podnositelj revizije, bi svoje utvrđene tražbine namirili povoljnije, **obzirom da vrijednost imovine stečajnog dužnika prelazi vrijednost utvrđenih tražbina**, a na to je ukazano prilikom rasprave o stečajnom planu na ročištu 08.11.2018. i pisanom očitovanju vjerovnika DTTC d.o.o., u kojem je vrlo jasno i koncizno iskazano da je stečajna upraviteljica u financijskom izvješću za posebne namjene od 30.06.2017. (dalje: FIPN) neistinito i protivno Zakonu o računovodstvu i standardima financijskog izvješćivanja iskazala vrijednost imovine stečajnog dužnika, te da je neistinito i protivno tim propisima iskazala obveze dužnika (koje prelaze pravomoćno utvrđene tražbine za čak 100 milijuna kuna), te da je neistinito iskazala gubitke i obveze stečajnog dužnika.

Radi pogrešnog i neistinitog iskazivanja vrijednosti imovine i obveza stečajnog dužnika **u tijeku je parnica radi utvrđenja ništetnosti** odluka o utvrđenju financijskog izvješća za posebne namjene na dan 30.06.2017. i godišnjeg financijskog izvješća za 2017.

Osnova stečajnog plana (i pripremna i provedbena) je zasnovana na neistinitim financijskim izvješćima stečajnog dužnika i na ništetnim odlukama o utvrđivanju financijskih izvješća, i to iz razloga određenih čl. 359. ZTD, ali i iz razloga određenih čl. 355. ZTD, a FI ne iskazuje istinit prikaz vrijednosti imovine, obveza i gubitaka tuženika.

Sadržaj FI za posebne namjene od 30. lipnja 2017.g. suprotan je propisima, Zakonu o računovodstvu (dalje: ZR), Hrvatskim standardima financijskog izvješćivanja (dalje: HSFI), Međunarodnim standardima financijskog izvješćivanja (dalje: MSFI), te Zakonu o reviziji (dalje: ZRev) i revizijskim standardima, suprotan je biti društva i moralu, a takvom odlukom se bitno zadire u prava stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku, a pogoduju se treće sobe, u ovom slučaju ulagatelj Valamar d.d.

Odredbom čl. 17. ZR je određeno da je poduzetnik dužan sastavljati i prezentirati svoje financijske izvještaje primjenom HSFI ili MSFI.

Iz sadržaja pripreme osnove stečajnog plana i priloženih FI tuženka za posebne namjene je vidljivo da je tuženik po stečajnom upravitelju izvršio, **suprotno** objavljenim godišnjim financijskim izvještajima tuženika za 2016.g., a **za potrebe izrade stečajnog plana**, knjigovodstveno *značajno umanjenje vrijednosti dugotrajne imovine* sa iznosa 318.114.117,00 kn na iznos od 107.619.000,00 kuna, a što se pretežito odnosi na zemljište i građevinske objekte, što znači da je izvršio **značajno umanjenje** vrijednosti dugotrajne imovine **za čak 210.495.117,00 kuna**. - Takvo drastično i značajno umanjenje vrijednosti dugotrajne imovine stečajni upravitelj nije smio iskazivati u financijskim izvješćima za posebne namjene, jer su protivni vrijednostima iskazanim u godišnjim financijskim izvještajima za 2016., a druge strane nije ničime argumentirano i obrazloženo, ali je u svakom slučaju suprotno HSFI i MRS, koji jasno određuju pretpostavke, metode i uvjete za umanjenje vrijednosti imovine, pa FIPN nije sukladan odredbi čl. 19. St. 7. i 8. ZR obzirom da ne prikazuju istinit i fer prikaz stvarne vrijednosti imovine dužnika.

Istovremeno je stečajni upravitelj ukinuo revalorizacijske rezerve u iznosu od 190.540.000,00 kuna, te je iznos umanjenja imovine iskazao u troškovima uslijed čega je bitno i značajno povećan i **neistinito u bilanci stanja iskazan akumulirani gubitak u poslovanju za to razdoblje od čak 222.131.000,00 kuna**, dok je iskazao ukupne **obveze dužnika u iznosu od 271.524.000,00 kuna i to potpuno suprotno pravomoćnom** rješenju o utvrđenim tražbinama u stečajom postupku (više za oko 110.000.000,00 kuna).

Na naprijed opisani način, stečajni upravitelj je iskazao tzv. "nižu vrijednost" odnosno negativnu sliku odnosa kapitala, rezervi i gubitaka, a na koji način je **umjetno stvorena zakonska pretpostavka za donošenje odluke o smanjenju temeljnog kapitala** društva tuženika sukladno čl. 349. ZTD, a upravo pojednostavljeno smanjenje temeljnog kapitala društva tuženika čini osnovu za provođenje stečajnog plana.

Zbog takvog neistinitog iskazivanja financijskog položaja i uspješnosti poslovanja stečajnog dužnika, prije svega vrijednosti dugotrajne imovine, a s druge strane obveza i iskazanih gubitaka, **iskazani su potpuno pogrešni i neistiniti podaci o imovini, obvezama i gubicima**, a upravo tako pogrešno iskazani podaci o imovini i obvezama čine temelj i osnovu za provođenje stečajnog plana i za provedbu namirenja stečajnih vjerovnika kojim su obuhvaćeni svi vjerovnici, pa i žalitelji.

Rezultat takvog neistinitog iskazivanja je stečajni plan, odnosno da kompletan teret pokrivanja pogrešno iskazanih i nepostojećih gubitaka i obveza stečajnog dužnika pada na stečajne vjerovnike (nenovčano namirenje ulozima u temeljni kapital i istovremeno smanjenje temeljnog kapitala radi pokrivanja gubitaka).

Takva konstrukcija iskazivanja vrijednosti imovine i gubitaka stečajnog dužnika, te istovremeno stvaranja temelja za stečajni plan smanjenjem temeljnog kapitala radi pokrivanja **nepostojećih gubitaka i obveza**, a sve na uštrb i teret vjerovnika, protivna je zakonu, protivna je biti društva, protivna je moralu i na štetu svih stečajnih vjerovnika, dakle, nedopuštena.

S obzirom da nižestupanjski sudovi o navednim razlozima nisu zauzeli nikakvo stajalište, niti se u pobijanom Drugostupanjskom rješenju uopće osvrnuli na "bazu stečajnog plana – pogrešno iskazanu nižu vrijednost", predlaže se revizijskom sudu da zauzme stajalište o slijedćim materijalnopravnim pitanjima o kojima ovisi pravilna primjena zakona:

1. Da li je dopušteno stečajni plan zasnivati na financijskim pokazateljima iz posebnih financijskih izvješća stečajnog dužnika pripremljenog posebno za potrebe stečajnog plana, koji su osporeni i koji su predmetom pobijanja u parnici, a bez provođenja financijskog vještačenja na okolnost pravilnog i potpunog utvrđivanja stanja imovine o obveza, prije svega gubitaka stečajnog dužnika ???

III Slijedom navedenog se ukazuje da su pobijano Drugostupanjsko rješenje i Rješenje u cijelosti nezakonito, a stečajni plan ništetan i nedopušten, da ga sud prvog stupnja nije smio prihvatiti, već ga je bio dužan odbaciti odnosno uskratiti potvrdu, pa se **predlaže revizijskom sudu**

da usvoji reviziju u cijelosti kao osnovanu i **preinači pobijano Drugostupanjsko rješenje, te prvostupanjsko Rješenje** na način da odbaci stečajni plan odnosno uskrati potvrdu stečajnog plana, **podredno ukine** pobijano Drugostupanjsko rješenje i Rješenje i predmet vrati na ponovni postupak s uputom sudu prvog stupnja da se u ponovljenom postupku provođenjem dokaza (predloženog) financijsko-knjigovodstvnog vještačenja utvrdi stvarna vrijednost imovine i obveza odnosno gubitaka stečajnog dužnika, jer je očito da se ovakvim stečajnim planom na teret tražbina stečajnih vjerovnika saniraju gubici i obveze stečajnog dužnika koje uopće ne postoje niti su utvrđene,

te naloži stečajnom dužniku da žaliteljima **nadoknadi troškove** revizije u roku od 8 dana.

Trošak žalitelja :
- sastav revizije 100.000,0 kuna
- PDV 25%
- sudske pristojbe 20.000,0 kuna

STEČAJNI VJEROVNIK p.p.